

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

جیلانی لبیب
برلین - ۱۴ فبروری ۲۰۱۴

شاعری فرامرز

ابوالقاسم لاہوتی، شاعری فرامرز

(قسمت هشتم)

چکامه های زیر بر مبنای اشتهر آنها در میهن سنائی، مولوی، بیتاب، واصل، پژواک، رابعه و جامی و بیش از همه به دلیل پیوند آهنگهای دلنشیں احمد ظاهر، استاد رحیم بخش، ساربان و ... با این ترانه ها، برگزیده شده اند:

نازش همه ناز است، چنین یار که دیده ست؟
 کارش همه ناز است، چنین یار که دیده ست؟
 چون دیده من چشمۀ خونبار که دیده ست؟
 چون مژه او دشنه خونریز که دارد؟
 جز چشم وی، آهوی ستمکار که دیده ست؟
 غیر از دل من، شیمر ستمکش که شنیده؟
 این سان، بت بیرحم و جگرخوار که دیده ست؟
 رنجاند و میرنجد، اگر ناله کنم من
 از دلبر خود، این همه آزار که دیده ست؟
 گه خواند و گه رانم و گه نشناسد
 این گونه پرستاری بیمار که دیده ست؟
 نشتر زندم بر رگ و خون گیردم از دل
 بر دل زند این گونه طرفدار که دیده ست؟
 چشمش به نگاه غصب، از هر طرفم تیر
 جان در عوض یك نگهش دادم و گوید "دل، سر بدہ!" این گرمی بازار که دیده ست?
 از یار جفا بینم و با غیر کنم جنگ
 عاشق چو من، این دوره، وفادار که دیده ست؟

*****

گر تو پنداری دلم را جز تو یاری هست؟ نیست
 یا غمم را غیر یادت غمگساری هست؟ نیست
 گر بگویم، سینه از دست تو پرخون نیست، هست
 ور بپرسی کز تو در خاطر غباری هست؟ نیست
 از دوصد فرستنگ ره الهام میباری به من
 مهربانتر از تو در دنیا نگاری هست؟ نیست
 پیش تیرت گر بگوئی دیده بر هم زد، نزد
 شیر چشمت را به از این دل شکاری هست؟ نیست
 گر کسی گوید که در دنیا به دوش زندگی
 سخت و سنگین تر ز هجر یار باری هست، نیست
 دوست شد است از من و دشمن پریشان، مرد را
 در جهان بالاتر از این افتخاری هست؟ نیست

*****

کاری بکنیم تا نگردد
 گر چرخ به کام ما نگردد
 یا میگردد و یا نگردد
 گوئیم به او: مطیع ما گرد!

گر گشت، خوشست، ورنه ما دست
از او نکشیم تا نگردد
هرگز قد مردمان آزاد
با هیچ فشار تا نگردد
در پنج اقدار مردان
نبود گرھی که وانگردد
گر مرد فنا شود به گیتی
هرگز اثرش فنا نگردد
پروردۀ ناز و نعمت، آگاه
از حال دل گدا نگردد
لاهوتی اگر بمیرد از رنج
تسایم به اغنيا نگردد

*****